

de udleverede oplysninger opfylder kravene til kundekendskab i den udenlandske virksomheds hjemland. Da der er tale om virksomheder, der har hjemsted i et land indenfor Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, må direktivets krav til kundekendskab formodes at være opfyldt i den afgivende virksomheds hjemland.

Bestemmelsen i *stk. 2* giver endvidere mulighed for, at de regulerede virksomheder og personer også kan lægge oplysninger om en kundes identitet m.v. til grund, som er indhentet af virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i lov om finansiel virksomhed §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land udenfor Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Det er dog en betingelse, at den virksomhed, der afgiver oplysningerne, er underlagt krav om kundekendskab og opbevaring af oplysninger, der svarer til kravene i direktivet, samt er underlagt et tilsyn med overholdelsen af disse regler.

Det er op til de virksomheder og personer, der er omfattet af loven at vurdere, om et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, er underlagt krav, der svarer til de krav, der følger af 3. hvidvaskdirektiv, og om der føres kontrol med overholdelsen af disse krav.

Det følger af *stk. 3*, at hvis Kommissionen, i overensstemmelse med direktivets artikel 40 (4), har truffet beslutning om at undtage et land, kan oplysninger indhentet af virksomheder, der er etableret i dette land, ikke lægges til grund som en opfyldelse af legitimationskravet.

Det følger af artikel 40 (4) i 3. hvidvaskdirektiv, at Kommissionen kan træffe beslutning om, at et land uden for EU ikke har regler om kundekendskab m.v. svarende til 3. hvidvaskdirektiv eller ikke fører tilsyn med reglerne overholdelse svarende til 3. hvidvaskdirektiv. Såfremt Kommissionen træffer beslutning om, at et land ikke lever op til dette, skal Kommissionen offentliggøre en negativliste, der indeholder det/de pågældende lande.

Listen vil alene indeholde de lande, hvor Kommissionen har taget konkret stilling til, at det/de pågældende lande ikke har regler eller fører tilsyn med disse regler svarende til 3. hvidvaskdirektiv. Der kan ikke sluttes modsætningsvist fra listen. Listen kan således ikke tages til udtryk for, at lande, der ikke figurere på listen, har regler eller tilsyn svarende til 3. hvidvaskdirektiv.

Det er ikke muligt i nationalt regi at udarbejde den af Finansrådet efterspurgt liste.

Såfremt en virksomhed eller person vil forlade sig på oplysninger indhentet af en finansiel virksomhed etableret i et land udenfor EU; jf. lovforslagets § 16, stk. 2, og den pågældende virksomhed er etableret i et land, der ikke figurerer på den af Kommissionen udarbejdede liste, er det virksomhedens eller personens eget ansvar at vurdere, hvorvidt den finansielle virksomhed er underlagt krav om kundekendskab m.v., der svarer til kravene i 3. hvidvaskdirektiv. De af loven omfattede virksomheder og personer skal over for tilsynsmyndigheden kunne begrunde denne vurdering.

Se tilsvarende § 21, stk. 1, nr. 1, og § 22.

Til § 18

I forlængelse af forslaget § 17, foreslås det i *1. pkt.*, at den virksomhed, der afgiver oplysninger om en kundes identitet m.v. i medfør af § 17, straks skal stille disse oplysninger til rådighed for den modtagende virksomhed eller person, der undlader at indhente oplysningerne. Dette skal ses i lyset af, at formålet med reglerne om kundelegitimation m.v. er at sikre en effektiv efterforskning blandt andet ved hurtigt at kunne stille de nødvendige oplysninger om en kundes identitet m.v. til rådighed for efterforskningsmyndighederne. Som følge heraf kan det ligeledes blive nødvendigt, at den modtagende virksomhed eller person får identifikations- og kontroloplysninger samt anden relevant dokumentation om kundens eller den reelle ejers identitet.

Det fremgår derfor af forslaget *2. pkt.*, at den afgivende virksomhed straks skal fremsende disse oplysninger efter anmodning fra den modtagende virksomhed eller person. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 18.

For finansielle virksomheder og forsikringsmæglere, skal videregivelse af oplysninger efter §§ 17 og 18 ske i overensstemmelse med videregivelsesreglerne i lov om finansiel virksomhed og lov om forsikringsformidling. Herudover skal disse virksomheder iagttage persondatalovens øvrige regler, jf. i øvrigt bemærkningerne til § 17.

Til § 19

De skærpede krav til kundelegitimation gennemfører direktivets artikel 13 og FATFs anbefalinger nr. 6 og 7. De skærpede krav gælder ikke i de i § 21, stk. 1 og 2, nævnte situationer. De skærpede legitimationsforanstaltninger skal ske på grundlag af en vurdering af risikoen og i situationer, som i sig selv indebærer en